

ȘTIU SUFICIENT DESPRE ADOLESCENȚĂ?

consilier orientare școlară HRIȚCU SVETLANA ZAGORKA

Ce-o fi adolescența și de ce ridică ea probleme?

- ▶ E o etapă firească, inevitabilă, care apare în ultimii ani mult mai repede decât înainte (adolescența timpurie debutează chiar la 9-10 ani!)
- ▶ Aduce probleme în primul rând pentru că apar modificările fizice și hormonale, care aduc confuzie, nemulțumire, disconfort.
- ▶ Apar gânduri și emoții sexuale, care generează adesea jenă și vinovăție
- ▶ Copilul își caută autonomia și o încearcă
- ▶ Este extrem de vulnerabil și de dependent (deși e ultimul lucru pe care îl acceptă!) pentru că îi lipsește experiența care să-l ghideze
- ▶ Se centreează pe sine (la fel ca în copilăria mică, egocentric!)
- ▶ E adesea foarte sensibil cu imaginea sa
- ▶ Apare fabulația personală (se cred speciali-cum se credeau și la 4 ani- invulnerabili, se angajează în chestii riscante)
- ▶ Izbucnirile de furie, anxietatea, depresia, sunt normale, cu marja legată de intensitatea lor și de capacitatea de reglare a comportamentului

Schimbările psihice explică scăderea performanței școlare, atât de des prezentă?

Să judecăm împreună...

La adolescență , procesele psihice au următoarea evoluție:

- Sensibilitatea (vizuală, gustativă, olfactivă) crește simțitor
- Atenția devine mult mai eficientă (fie că vorbim de cea voluntară, involuntară, postvoluntară)
- Memoria are un salt calitativ mare
- Gândirea e formal-operativă (pot formula ipoteze, pot lua în considerare evenimente și consecințe viitoare de pe la 13 ani!)
- Limbajul devine mult mai bogat, mai nuanțat
- Imaginația devine mai bogată, îmbracă o formă specială - visarea (benefică, dacă e visarea cu capul în nori și picioarele pe pământ!)

Toate aceste aspecte ar pleda mai degrabă pentru un ...

NU

Și totuși, de ce avem senzația, adesea, că nu ne mai putem înțelege copilul adolescent?

Temele principale ale divergențelor dintre părinți și adolescenți:

- Comunicarea
- Încălcarea regulilor
- Grupul de prieteni

Comunicarea

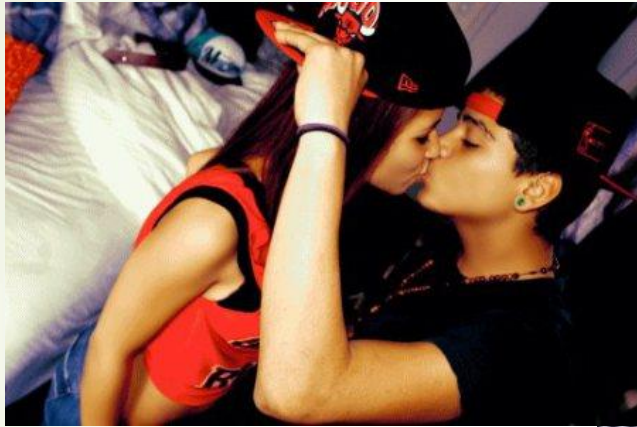
Ce te faci când vocabularul lui pare să cuprindă doar „nu stiu”, „poate”, „am uitat”, „ha?”, „nu”, „aha”, „cine... eu?”

Ce te faci când tu ți-ai dori copilul cu astfel de preocupări...

Sugestie: Nu visa! Majoritatea adolescenților, în marea majoritate a timpului își tatonează limitele. E firesc!

Iar el le alege pe acestea...

Sugestie: nu te mai întreba mult! Acționează din toate puterile, chiar apelând la specialiști! Multe multe discuții cu tact, nu redundante, folosesc. Uită dr mitul” eu, prieten al copilului meu”! În relația cu copilul tău adolescent trebuie să îți păstrezi autoritatea. Doar când va păși bine în statutul de adult vei schimba placa!

Din punctul nostru de vedere, rezolvarea nu poate veni decât așa:

Când trebuie să intri în alertă ca părinte

Depresia nu e o poveste sau un moft, consecințele ei pot fi deosebit de grave!

Un adolescent incercănat, care nu mai mănâncă normal, care nu mai doarme normal, cu care nu reușești să intri într-un minim dialog, care are acțiuni distructive sau autodistructive, care pare uneori să nu mai aibă poftă de viață, are nevoie de ajutor specializat.

Adolescenții de acasă vor aprecia că ați consumat câteva clipe în încercarea de a-i înțelege mai bine și vă mulțumesc simbolic, așa cum doar ei știu !

